

Advertisements

Posłuchaj

0
(0)

CZY PRZEPISY KOŚCIOŁA STANOWIĄ

DOSTATECZNĄ GWARANCJĘ UNIKNIĘCIA DEFORMACJI CELEBRY?

Summ. theol., III q. 83 a. 6. 1-7

Ponieważ widzimy obecnie, do czego zmiany liturgiczne tak naprawdę zmierzały, a mianowicie do zaniechania kultu Bożego możemy też ex post zrekonstruować zamiary reformatorów. Wiedzieli oni, że zmiany rubryk i przepisów celebry najpierw doprowadzi do utraty wiary księży, a następnie wiernych. Gdyż przepisy *Novus Ordo* wymagają lekceważenia wszystkiego, co w *Vetus Ordo* święte, co nie pozostaje bez wpływu na celebrans. Podobno komuniści albańscy używali krzyży kościelnych jako wieszaków w urzędach, tak by ludzie wieszający na nich ubrania automatycznie krzyże desakralizowali, a sami uodparniali się na świętość. I tak samo działa *Novus Ordo* i to wszędzie na świecie, a roku na roku

bardziej aż do “korony” roku Pańskiego 2020.

Na pozór nie, skoro: 1. Zdarza się niekiedy, że kapłan umiera przed konsekracją lub po niej, bądź też dostaje pomieszania zmysłów, albo zapada w taką chorobę, że nie może spożyć sakramentu i dokończyć Mszy św. Nie może więc, jak się zdaje, wypełnić zarządzenia Kościoła, który nakazuje kapłanowi konsekrującemu Eucharystię komunikować na swojej Mszy [q. 80, 12].

Komentarz: Poniżej św. Tomasz przedstawia różne argumenty przemawiające za tym, że Mszy godnie i liturgicznie przeprowadzić się po prostu nie da, bo wszędzie czyha grzech śmiertelny lub obłąd. Tego rodzaju myśli zawsze podsuwa zły duch, który dokonuje tym samym projekcji swojej własnej beznadziejnej sytuacji. Ludzi nachodzą tego rodzaju myśli jako pochodne lęku przed rozpoczynaniem jakiegoś przedsięwzięcia, które zły duch chce udaremnić.

2. Bywa i tak, że kapłan przed dokonaniem konsekracji lub potem przypomni sobie, że coś zjadł lub wypił, albo że popełnił grzech ciężki, bądź że popadł w ekskomunikę^[1], o której przedtem nie pamiętał. Ten, kto się znalazł w takiej sytuacji, musi popełnić grzech śmiertelny, narusza bowiem ustawy Kościoła, niezależnie od tego czy przyjmie komunię św., czy też nie.

3. Zdarza się czasem, że po konsekracji wpadnie do kielicha pająk, mucha, lub jakieś inne żyjątko powodujące zatrucie, albo też kapłan może się dowiedzieć, że ktoś pod wpływem nienawiści wlał do kielicha truciznę, aby go zabić. Wydaje się, że w razie przyjęcia komunii zgrzeszy śmiertelnie popełniając samobójstwo lub kuszając Boga. Podobnie, jeśli jej nie przyjmie, popełni grzech przeciw ustawom Kościoła. Znajdując się

przeto w sytuacji bez wyjścia kapłan, jak się zdaje, musi zgrzeszyć. Jest tu jakiś bezsens.

4. Czasami przez niedbalstwo posługującego do Mszy do kielicha nie wlano wody lub nawet wina. Kapłan to zauważy, więc i w tym przypadku znajdzie się w rozterce: Czy spożyć Ciało Chrystusa bez Krwi, powodując, jak gdyby niekompletność Ofiary, czy też nie spożywać ani Ciała, ani Krwi.

5. Kapłan może czasem nie pamiętać, czy wygłosił słowa konsekracji, albo też jakieś inne wypowiediane w czasie celebry tego sakramentu. Wydaje się wówczas, że zgrzeszy zarówno powtarzając te słowa, które przypuszczalnie wypowiedział nad tą samą materią, jak i posługując się niekonsekrowanym chlebem i winem w taki sam sposób jak konsekrowanym.

6. Niekiedy wskutek zimna kapłan upuści hostię do kielicha zanim ją przełame lub po przełamaniu. Nie może więc wykonać czynności obrzędowej, nakazanej przez Kościół, a dotyczącej przełamania hostii, bądź też wpuszczenia do kielicha tylko jednej spośród trzech jej części.

7. Niedbalstwo kapłana może niekiedy spowodować wylanie Chrystusowej Krwi lub zwrócenie sakramentu po komunii św., albo nawet to, że hostie konsekrowane przechowuje się tak długo aż zbutwieją, zostaną pogryzione przez myszy lub zniszczone w jakiś inny sposób. W tych wszystkich przypadkach wydaje się rzeczą wykluczoną okazanie sakramentowi należytej czci, jak tego wymaga Kościół. Nie można więc – jak się zdaje – zapobiec tym deformacjom, zachowując jednocześnie jego ustawy.

[1] {Q. 83, 6, 2. Ekskomunika -'kara (kościelna polegająca na wykluczeniu ze współuczestnictwa w zewnętrznych dobrach duchowych powierzonych Kościołowi. Ekskomunikowanemu nie wolno sprawować ani udzielać sakramentów świętych.)}

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: Post ID: Post Nonce: ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆

Processing your rating...

Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}

{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}

There was an error rating this post!
Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- [Św. Tomasz o Mszy Św. \(6.2 z 6.3\).](#)

Date

9 September 2020

In relation to

[Duchowość](#)

- [Św. Tomasz o Mszy Św. \(5.1 z 6\). Czynności przy Mszy Św.](#)

Date

22 July 2020

In relation to

Duchowość

- Św. Tomasz o Mszy Św. (5.5 z 6). Czynności przy Mszy Św.

Date

19 August 2020

In relation to

Duchowość